

SIMON TIBOR 75 ÉVES

MÉSZÁROSNÉ DRASKOVITS RÓZSA

ELTE Növényrendszertani és Ökológiai Tanszék, 1117 Budapest, Pázmány P. sétány 1/C.

Még sokunkban él elevenen az az ünnepi botanikai szakosztályi ülés, amelyen SIMON TIBOR professzor urat köszöntöttük 70. születésnapján. Azóta eltelt öt gyors esztendő, így most már a 75 éves professzor előtt tisztelgünk. Számba vesszük életútjának legfontosabb állomásait röviden.

1926-ban Debrecenben született. Itt szerzett biológiai-természetrájs szakos tanári oklevelet 1950-ben. A hangsúlyt a tanásra teszem; igazi tanár volt és maradt, minden élethelyzetben – a katedrán, terepen, bizottságokban, baráti vagy családi körben, fehér asztalnál. A tanári énje mellett legszívesebben csendes derűjéből soha ki nem billenthető, kiegyensúlyozott lényére emlékszem vissza; ez akár „éltrecept” is lehetne.

A debreceni egyetem növénytan tanszékén kezdte pályafutását. Oktatott növénytant, növényföldrajzot, ökológiát, talajtant. Gyönyörűen rajzolt, illusztrált, rajzzal magyarázott, nagy türelemmel vizsgáztatott. A későbbi évtizedekben – már a budapesti ELTE-n bővült oktatási tevékenysége: a természet- és környezetvédelem elméleti és alkalmazott ismeretei, biológus-mérnökképzés. Örömteli tény, hogy oktatómunkáját máig nem hagyta abba, ezt konzultációk, speciális kollégiumok, vizsgabizottsági közreműködések formájában végzi.

A felnövekvő biológus/természetjáró generációk legtöbbet forgatott könyvei az általa írt *A magyarországi edényes flóra határokozója* (1992, 2000, 2001, 2002) vagy a szívéhez közelálló *Kis növényhatárokozó* (21. kiadás), ill. SEREGÉLY TIBORRAL közösen kiadott *Növényismeret* (1998), mely szép könyv a frankfurti könyvkiállításon 2000-ben Nívó-díjat kapott.

Oktató tevékenységének különleges hatása a terepen bontakozott ki. Itt mindent egyszerű lehetett tőle eltanulni; a természet alázatos tisztelőt és szívből jövő szeretetét, a korrekt, alapos növényismeretet (füvek, sások!), a biztos tájékozódást, térkép- és iránytű használatot, a jó időbeosztást, a nap végén a tanultak elmélyítését éppúgy, mint a fáradtság levezetését, a szép és nemes mértéktartó szórakozást, a kulturált mulatást, amiben szépzengésű hangja is segítette. Hát ilyen oktató volt SIMON TIBOR.

Az ELTE-n professzor (1973-tól), tanszékvezető (1966-1993), dékánhelyettes volt.

Egyéb társadalmi kötelességvállalásai: tagja a MTA Botanikai Bizottságának, az MBT elnöke, az MBT Természetvédelmi Szakosztály elnöke.

Sokáig részt vett a Botanikai Közlemények és az Acta Botanica szerkesztésében.

Kutató munkájának palettája is kiterjedt és sokrétű, amint ezt az alábbi felsorolás is jelzi:

- Die Walder des nördlichen Alföld;
- A nyírségi tőzegmohalápok felfedezése, védelme;
- A természetvédelem tudományos megalapozása;

- Vegetationsstudien in Zempléner Gebirge (1977) – ezzel akadémiai doktori címet szerzett;
- A hazai edényes flóra természetvédelmi érték besorolása (1988);
- A Magyar Kultúrfióra több kötetében rendszertani és származástani esszék;

- egyéb rendszertani témájú publikációk;
- botanikatörténeti megemlékezések;
- kutatásszervező, irányító tevékenység a Kiskunsági Nemzeti Parkban, IBP, MAB;
- Síkfőkúton mohaökológia;
- Szigetközben ökológiai monitorozás stb.

Szívégye volt a színvonalas ismeretterjesztés. Az ismeretterjesztő lapokban (Természet Világa, Természetbúvár, Természetkalauz stb.) megjelent cikkei bizonyítják ezt.

Tudományos munkássága hazánk és Délkelet-Európa terepbotanikai információ-rendszerét gazdagítja, az erdő biológiai szemléletű művelését, a védett területek kezelését, rekonstrukcióját segíti.

Egyfajta „mérleg” tudományos tevékenységéről:

Két monográfia, több könyv/tankönyv részlet, egyetemi jegyzetek, lexikonok stb.

Az elismerések sem kerültek el: Herman Ottó díj, Eötvös József Koszorú, Pázmány Péter Felsőoktatási Díj, Professor Emeritus, arany oklevél a debreceni egyetemtől, Pro Universitate Emlékérem, Tuzson János emlékérem.

E tartalmas, kerek egész életművel gazdagította SIMON TIBOR professzor úr a magyar tudományt. Kívánjuk, hogy az eddigiekhez hasonló munkabírással, bölcsességgel, folytassa mindezt, még jó néhányszor öt éven keresztül.